RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

nr. 229.765 van 8 januari 2015
in de zaken A. 210.377/XIV-36.023
A. 211.684/XIV-35.482

In zake : André GENICOT
wonend te 9111 Belsele
Heiakker 5
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

het INSTITUUT VAN DE ACCOUNTANTS EN DE BELASTINGCONSULENTEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Martin Lebbe
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 106
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep in de zaak 210.377/XIV-36.023, ingesteld op 5 oktober 2013, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de tuchtcommissie van het Instituut der accountants van 27 juni 1991 waarbij het verzet van André Genicot ontvankelijk wordt verklaard.

2. Het beroep in de zaak 211.684/XIV-35.482, ingesteld op 17 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Raad van het Instituut der accountants van 22 juni 1990 waarbij de Raad beslist het tuchtdossier van André Genicot bij de tuchtcommissie aanhangig te maken.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft in de zaak 210.377/XIV-36.023 een memorie van antwoord ingediend. Verzoeker heeft in de zaak 210.377/XIV-36.023 een memorie van wederantwoord en in de zaak 211.684/XIV-35.482 een toelichtende memorie ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberghe heeft in beide zaken een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 'tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State'.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 3 december 2014 .

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lieven Annaert, die *loco* advocaat Martin Lebbe verschijnt voor de verwerende partij in de zaak 210.377/XIV-36.023 is gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberghe heeft in beide zaken een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker was in het verleden accountant.

3.2. Tijdens de zitting van 21 mei 1990 beslist de Raad van het Instituut der accountants (hierna: IDAC) om overeenkomstig artikel 94 van de wet van 21 februari 1985 'tot hervorming van het bedrijfsrevisoraat', het dossier van verzoeker wegens tekortkomingen aan de beginselen van waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die ten grondslag liggen aan het beroep, aanhangig te maken bij de tuchtcommissie. Dit wordt geformaliseerd in de beslissing van de Raad van het IDAC van 22 juni 1990.

3.3. Op 30 augustus 1990 houdt de tuchtcommissie van het IDAC een hoorzitting tijdens dewelke verzoeker niet verschijnt en op 3 december 1990 beslist de tuchtcommissie om verzoeker bij verstek de tuchtstraf op te leggen van de definitieve intrekking van de hoedanigheid van accountant en de toestemming tot het voeren van deze titel.

Met een op 4 december 1990 per post aangetekende zending wordt die beslissing naar verzoeker verstuurd. Hierbij wordt verzoeker gewezen op de mogelijkheid van hoger beroep of verzet, alsook op de toelaatbaarheidvereisten hiertoe.

Deze zending kon op 5 december 1990 niet door de Post aan verzoeker worden uitgereikt wegens "afwezig". Daarna werd de zending teruggestuurd naar het IDAC met de melding "niet afgehaald".

3.4. Op 7 februari 1991 wordt verzoeker er per "gewone" brief van het IDAC van op de hoogte gebracht dat de beslissing van de tuchtcommissie, ingevolge het "reeds ruim verlopen zijn" van de termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de verzendingsdatum, definitief is geworden en verzoeker uit de ledenlijst van het IDAC wordt geschrapt.

3.5. Op 25 februari 1991 antwoordt verzoeker, per aangetekende brief en per fax gericht aan het IDAC, dat hij voordien in het buitenland verbleef en de kennisgeving van de beslissing van de tuchtcommissie niet tijdig heeft kunnen

ontvangen of afhalen. Verzoeker voert aan dat aangezien hij de kennisname pas heeft ontvangen, hij een beroep doet op de termijn van dertig dagen voor verzet en ten slotte beroep aantekent tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 3 december 1990.

3.6. Verzoeker wordt met een per post aangetekende zending van 23 april 1991 uitgenodigd voor een nieuwe zitting van de tuchtcommissie op 30 mei 1991.

Deze zending kon op 24 april 2012 niet door de Post aan verzoeker worden uitgereikt waarbij een bericht werd achtergelaten. Daarna werd de zending teruggestuurd naar het IDAC met de melding “niet afgehaald”.

3.7. Op 22 mei 1991 wordt verzoeker er met een “gewone” brief van het IDAC aan herinnerd dat de zitting van de tuchtcommissie op 30 mei 1991 doorgaat en wordt aan verzoeker een kopie overgemaakt van het aangetekend schrijven van 23 april 1991.

3.8. Met een faxbericht van 30 mei 1991 gericht aan R.V.,voorzitter van het IDAC, meldt verzoeker niet aanwezig te zullen zijn op de zitting van de tuchtcommissie van diezelfde dag. Verzoeker deelt in dat faxbericht eveneens een nieuw adres mee.

3.9. Verzoeker verschijnt niet op de zitting van de tuchtcommissie van 30 mei 1991 en maakt aan de tuchtcommissie evenmin een verweerschrift over.

3.10. Op 27 juni 1991 verklaart de tuchtcommissie het verzet van verzoeker “ontvankelijk”.

3.11. Met een op 2 juli 1991 per post aangetekende zending wordt die beslissing naar verzoeker verstuurd. Verzoeker wordt gewezen op de

onmogelijkheid van verzet, vermits hij voor de tweede maal verstek heeft laten gaan. Er wordt hem in deze kennisgeving gewezen op de mogelijkheid om hoger beroep in te stellen en op de toelaatbaarheidsvereisten daarvan.

3.12. Verzoeker tekent met een op 15 juli 1991 per post aangetekend verzonden brief hoger beroep aan tegen de beslissing van de tuchtcommissie van 27 juni 1991.

3.13. Op 24 februari 1993 beslist de commissie van beroep van het IDAC om verzoekers beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de beslissing van de tuchtcommissie van 27 juni 1991 in al zijn beschikkingen te bevestigen met dien verstande dat in het beschikkend gedeelte van die beslissing moet gelezen worden dat het verzet onontvankelijk was daar waar bij materiële vergissing werd geschreven dat dit rechtsmiddel ontvankelijk was.

3.14. Met een op 25 februari 1993 per post aangetekende zending wordt die beslissing naar verzoeker verstuurd. Verzoeker wordt daarin gewezen op de mogelijkheid om de beslissing van de commissie van beroep van het IDAC voor te leggen aan het Hof van Cassatie. Deze kennisgeving vermeldt eveneens de relevante bepalingen van het Gerechtelijk wetboek inzake de na te leven vormen en termijnen.

IV. Nadere omschrijving van het voorwerp van beide beroepen

4. Overeenkomstig artikel 2, § 1, 3° van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, (hierna : de algemene procedureregeling) moet het verzoekschrift onder meer het voorwerp van het beroep bevatten, met andere woorden, de aanduiding van de overheidshandeling waarvan de vernietiging wordt gevorderd. Opdat het beroep ontvankelijk zou zijn, moet het verzoekschrift dan ook één of meer bepaalde, op zijn minst identificeerbare handelingen aanduiden. Een verzoeker mag het niet aan de

verwerende partij en de Raad van State zelf overlaten om in zijn plaats het voorwerp te bepalen.

In zijn verzoekschrift in de zaak 210.377/XIV-36.023 laat verzoeker na om duidelijk aan te geven tegen welke beslissing het vernietigingsberoep is gericht.

In zijn verzoekschrift in de zaak 211.684/XIV-35.482 preciseert verzoeker als volgt tegen welke beslissing het vernietigingsberoep is gericht: hij wenst de "nietigverklaring [en de] schrapping van de getroffen tuchtmaatregel".

5. Artikel 3, 3° van het algemeen procedurereglement bepaalt dat de verzoekende partij bij het verzoekschrift "een afschrift van de bestreden akten, reglementaire bepalingen of beslissingen" voegt.

In de zaak 210.377/XIV-36.023 voegt verzoeker bij het verzoekschrift de beslissing van de tuchtcommissie gedateerd op 27 juni 1991 dat het verzet van de verzoeker ontvankelijk verklaart, waardoor in beginsel dus zou kunnen worden aangenomen dat het vernietigingsberoep tegen deze beslissing is gericht. Evenwel laat verzoeker in de memorie van wederantwoord, als antwoord op de door de verwerende partij aangevoerde onduidelijkheid, blijken dat het beroep gericht is tegen de definitieve schrapping uit het register der accountants van België.

In de zaak 211.684/XIV-35.482 voegt verzoeker bij het verzoekschrift het verslag van de raad van het IDAC d.d. 21 mei 1990 waarbij de raad van het IDAC op 22 juni 1990 het dossier bij de tuchtcommissie aanhangig maakt. Evenwel bevat deze beslissing geen tuchtsanctie.

6. Hoewel, enerzijds, luidens artikel 2, § 1, 3° van het algemeen procedurereglement het verzoekschrift één of meer bepaalde, op zijn minst identificeerbare handelingen als voorwerp moet aanduiden, kan er anderzijds van

een particulier niet worden verwacht dat hij met dezelfde trefzekerheid als een deskundige het voorwerp van het beroep omschrijft.

Het kan verzoeker niet ten grieve worden geduid dat hij de tuchtsanctie, waarbij zijn hoedanigheid van accountant en de toestemming tot het voeren van deze titel definitief worden ingetrokken, lijkt te zien in andere bestuurshandelingen.

Aangezien niets wijst op het tegendeel wordt ervan uitgegaan dat verzoeker met de beroepen in de zaken 210.377/XIV-36.023 en 211.684/XIV-35.482 de vernietiging beoogt van de tuchtsanctie die hem werd opgelegd, wat verzoeker trouwens ook aangeeft in zijn memorie van wederantwoord in de zaak 210.377/XIV-36.023 als antwoord op de door de verwerende partij aangevoerde onduidelijkheid omtrent het voorwerp van het beroep én wat hij in zijn verzoekschrift in de zaak 211.684/XIV-35.482 omschrijft als “de nietigverklaring en de schrapping van de getroffen tuchtmaatregel”. In de toelichtende memorie in voornoemde zaak schrijft verzoeker in het beschikkend gedeelte dat hij de “nietigverklaring en de schrapping van de getroffen maatregel” vordert.

7. Luidens artikel 20bis van de wet van 22 juli 1953 ‘houdende oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en tot organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor’ (hierna: de wet van 22 juli 1953) kon verzoeker tegen een tuchtbeslissing die bij verstek is gewezen, verzet aantekenen binnen een termijn van dertig dagen.

Luidens artikel 21 van dezelfde wet kon door verzoeker tegen de beslissingen van de tuchtcommissie hoger beroep worden ingesteld bij de commissie van beroep.

8. Wanneer tegen een beslissing een georganiseerd beroep openstaat, is de beslissing in beroep in de plaats gekomen van de eerste beslissing, krachtens de devolutieve werking van het administratief beroep.

9. Aan verzoeker wordt, bij verstek, voor het eerst de tuchtstraf tot definitieve intrekking van zijn hoedanigheid van accountant en de toestemming tot het voeren van deze titel opgelegd door de tuchtcommissie op 3 december 1990.

Gelet op de beslissing van 27 juni 1991 van de tuchtcommissie van het IDAC over verzoekers verzet en gelet op de beslissing van de commissie van beroep van het IDAC van 24 februari 1993 is, krachtens de devolutieve werking van het administratief beroep, deze beslissing in beroep in de plaats gekomen van de beslissing van de tuchtcommissie van 3 december 1990.

Bijgevolg gaat de Raad ervan uit dat het werkelijke voorwerp van verzoekers beroep in de zaken 210.377/XIV-36.023 en 211.684/XIV-35.482 de beslissing van de commissie van beroep van het IDAC is van 24 februari 1993.

IV. Samenvoeging

10. Voortgaande op wat hierboven werd uiteengezet met betrekking tot het voorwerp van de beroepen in de zaken 210.377/XIV-36.023 en 211.684/XIV-35.482 wordt er van uitgegaan dat beide verzoekschriften gericht zijn tegen de beslissing van de commissie van beroep van het IDAC van 24 februari 1993.

11. Aangezien de beroepen hetzelfde voorwerp hebben, de feiten die de grondslag vormen voor deze beroepen dezelfde zijn en in beide beroepen een gelijkaardige kritiek wordt aangevoerd door verzoeker bestaat er voldoende samenhang tussen beide zaken, zodat het met het oog op een goede rechtsbedeling aangewezen is om ze samen te voegen.

V. Rechtsmacht van de Raad van State

12. Luidens artikel 8 van de wet van 22 april 1999 ‘betreffende de beroepstucht voor accountants en belastingsconsulenten’ (hierna: de wet van 22 april 1999) kan tegen de beslissing van de commissie van beroep cassatieberoep worden ingesteld overeenkomstig de bepalingen van het vierde deel, boek III, titel IVbis, van het Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 112/1, 8° van het vierde deel, boek III, titel IVbis van het Gerechtelijk Wetboek luidt:

> “Het Hof van Cassatie doet uitspraak over de cassatieberoepen tegen de beslissingen in laatste aanleg van :
> […]
> 8° de beroepscommissie van het Instituut van accountants en belastingconsulenten, alsmede van de uitvoerende kamers of de verenigde uitvoerende kamers, of van de kamers van beroep of van de verenigde kamers van beroep van het Beroepsinstituut van erkende boekhouders en fiscalisten;
> […]”

13. Overigens was reeds op het ogenblik van de bestreden beslissing het Hof van Cassatie bevoegd.

14. Gelet op wat voorafgaat en ervan uitgaande dat het beroep in beide zaken gericht is tegen de beslissing van 24 februari 1993 van de Commissie van beroep van het IDAC, volgt uit artikel 8 van de wet van 22 april 1999 en artikel 112/1, 8° van het Gerechtelijk Wetboek dat het Hof van Cassatie bevoegd is om kennis te nemen van de voorziening in cassatie tegen de beslissing van de commissie van beroep, zodat de Raad van State zonder rechtsmacht is.

BESLISSING

1. De zaken A. 210.377/XIV-36.023 en A. 211.684/XIV-35.482 worden gevoegd.

2. De Raad van State verwerpt de beroepen.

3. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de beroepen tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van acht januari tweeduizend vijftien, door de Raad van State, XIVe kamer, samengesteld uit:

Daniël Moons, staatsraad, waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Johan Pas, griffier.

De griffier **De voorzitter**

Johan Pas **Daniël Moons**